

Ayrıntı Dergisi Sorumlu Yazı işleri Müdürü Cemalettin BEKTAŞ

Dinler arası diyalog tuzağı

ÖZET: ***Cemalettin Bektaş: "Doğuda, misyonerlik faaliyetlerinde, misyonerlerin Hıristiyanlığı yaymada en büyük ümitleri "Dinler arası diyalog ve hoşgörü" projesidir. Vatikan, Batı'da daha uzun süre ayakta kalamayacağını anlayınca, Müslümanların, dağınıklığından, kimsesizliğinden, fakirliğinden istifade etmek için Doğu'ya yöneldi.***

Papa 2. Jean Paul da, Sen Pietro Kilisesinde, 25.6.2000 günü pazar ayininde, ''Kilise ile diğer dinler arasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor." diyerek diyalog sonunda nerede birleşeceğinin adresini de vermiş oluyor.

Küresel kapitalist sistem karmaşıklığı kaosu getirirken insanlığın sıfır noktasına ilerlemesini sağlamakta, her zerremizde hem birey olarak hem de güzel Türkiye'miz olarak kaosa ve sıfıra ilerlemeyi hissetmekteyiz."

ANAHTAR KELİMELER: Dinler Arası Diyalog, Cemalettin Bektaş, Müslüman, Hristiyan, Fundamentalizm.

ABSTRACT: Cemalettin Bektaş reports: 'The biggest hope of the missioners at spreading the Christianity in the East is Interfaith Dialog and Tolerance Project. When Vatican realizes that it will not reign in the West for a long time, it heads to the East to benefit its poverty, desolation and disorganization.

Papa Jean Paul II indicates how the dialog will end up at Saint Pietro Church on June 25, 2000, Sunday by his words that go as follows 'We accept the dialog between the church and the other religions, however it is necessary to declare that the only messiah is the Christ.'

As the global capitalist system brings chaos, it makes the humanity decrease to the zero point and we feel, as an individual and as whole of our beautiful country Turkey, the chaos and the movement towards the zero point. (Translated by BURDİL)

KEYWORDS: Interfaith Dialog, Cemalettin Bektaş, Muslim, Christian, Fundamentalism.

Geçen sayımızda rahmetli Mehmet Oruç Abinin dinler arası diyalog tuzağı ve Dinde Reform kitabının bir kısmını sizlerle paylaşmıştım. Bu sayımızda yine aynı kitaptan can alıcı bir bölümü daha sizlerle paylaşmak istiyorum.

Doğuda, misyonerlik faaliyetlerinde, misyonerlerin Hıristiyanlığı yaymada en büyük ümitleri "Dinler arası diyalog ve hoşgörü" projesidir. Vatikan, Batı'da daha uzun süre ayakta kalamayacağını anlayınca, Müslümanların, dağınıklığından, kimsesizliğinden, fakirliğinden istifade etmek için Doğu'ya yöneldi. Müslüman ülkelerde Hristiyanlaştırma çalışmasını başlattı.

Bunu iki safhada yapmayı planlıyorlar. Önce, çeşitli baskılarla, entrikalarla, ithamlarla Müslümanları sindirip, saha dışına itmek. Sonra da bu boşluğu doldurmak.

Bu maksatla, soğuk savaşın sona ermesinden "Kızıl Tehlike"nin bertaraf edilmesinden sonra, "Yeşil Tehlike'yi ortaya attılar. Ve en büyük stratejilerini "İslam fundamentalizmi" olarak adlandırdıkları ve terörle özdeşleştirdikleri politikayla İslam dünyasını mahkûm etmeye karar verdiler.

Daha sonra da, "İslam'ı protestanlaştırmaya", yani İslamı emir ve yasakları olmayan, felsefi ahlakı bir sistem haline getirerek dünyaya, hayata ilişkin entelektüel, siyasi, ekonomik, kültürel taleplerini iptal etmeye çalıştılar. Yani İslam'ın içini boşaltmak; Bunun için de en etkili yol olan, temel fıkıh kitaplarını; âlimleri, mezhepleri bertaraf etmek.

Hristiyanlaştırmada takip ettikleri yol da "Diyalog" projesi. Projeyi ortaya atan Vatikan. Asırlardır Müslümanlara karşı en ufak bir müsamahası, hoşgörüsü olmayan Vatikan'ın bu girişiminden iyi niyet beklenebilir mi?

Sözde diyalogla orta yolu bulacaklar. İki ayrı dinde orta yol nasıl bulunacak? Her iki din de %50 taviz verecek, inançlarından feragat edecek böylece ortak noktada buluşulacak! Bir dinin yarısı giderse geri kalana din denir mi? Yok diyalogdan maksadımız, iyi ilişkiler, iyi komşuluklar deniyorsa o zaten asırlardır var; mesela İstanbul'da asırlardır Müslüman, Hıristiyan, Yahudi yan yana yaşamışlar. Kimse kimsenin ibadetine, yaşayışına karışmamış. Diyalogun âlâsı uygulanmış. Bunların diyalogdan maksatları başka.

Nitekim, diyalogun mimarlarından olan diyalog toplantılarında hep komisyon başkanlığına getirilen bir ilahiyat profesörü "Ben yurt dışına gittiğim zaman sık sık Kiliselere gidiyorum; çok da lezzet ve zevk alıyorum" diyor. Aynı Prof. diyalog konusunda da, "Efendim, diyalog ve hoşgörü devam edecekse, Hıristiyanlarla konuşurken sizin kitabınız bozulmuş, sonradan değiştirilmiş; en hakiki din benim dinim demeyeceksiniz." diyor. Yine diyalogcular, " Sadece, 'La ilahe illallah' demeyi, 'Muhammederresulullah' dememeyi telkin ediyorlar."

Bu sözler diyaloğun gerçek amacını göstermede ipuçları veriyor: Demek ki, diyalog ve hoşgörü uğruna kendi Dinimizin, Kitabımızın ve Peygamberimizin hak ve en son olduğunu söylememeniz gerekiyormuş. İşte diyalog ve hoşgörü dediklerinin en kısa tarifi bu.

Artık görevler de değişti herhalde. Din adamları dini savunmayınca dini savunmak başkalarına kaldı. Nitekim, Türkiye Sağlık-İş Sendikası Başkanı Sayın Mustafa Başoğlu diyalog toplantısında tahammül edemeyip, "Ben burada öyle şeyler dinledim ki, bana öğretilen dine uymuyor. 'Son hak din İslâm demeyeceksiniz' ne demek? Son hak din İslâmsa, Kur'an öyle diyorsa, öyledir. Diyalog isteniyorsa öyle konuşmayacaksınız olmaz böyle şey" demek zorunda kalmıştır.

İki dinin temsilcilerinin konuşmaları da, diyalogun maksadının, iyi ilişkiler, iyi komşuluklar olmadığını göstermektedir. Diyanet İşleri eski Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz, Papa'yla görüşmesinden sonra, " Diyalog iki dinin kurumları arasında bir tür 'diplomatik ilişkilerle sınırlı mı olacaktı, yoksa, ilahiyat (teoloji) alanında da 'diyalog' geliştirilecek mi?" sorusuna, "İlahiyat alanında da diyalog kurulacak. İslam ve Katolik ilahiyatçılar karşılıklı çalışmalar yapacaklar... " cevabını vermiştir. (T. Akyol – Milliyet-17.6.2000)

Aynı soruyu, Sayın Yılmaz'dan sonra Başkanlık koltuğuna oturan Sayın Ali Bardakoğlu'na, Armada otelinde düzenlenen, "Türkiye ve Avrupa'da Din, Devlet ve Toplum- Dinler arası Barışçı bir Ortak Yaşam için Olanaklar ve Engeller" konulu konferansta ayak üstü sordum. Net bir cevap vermedi. Oturumda sormamı istedi. Oturumda, Prof. Dr. Niyazi Öktem bu konu ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın organizesi ile üç dinin mensupları olarak, I. Harran toplantısını Urfa'da yaptık. II. Harran toplantısını da, Mardin'de yapacağız. Vahye, Tanrı, gibi konular gündeme getirilerek tartışılacak; tabular yıkılacak."

Toplantıda Sayın Öktem'e sordum: " Dinler arası Diyaloğun insani boyutunu anlıyoruz. Bu önce de vardı bundan sonra da olacak. Bunun devamında ve geliştirilmesinde fayda var. Ancak diyaloğun ikinci boyutu net değil; hayli karanlık. Vahiy, Tanrı gibi konuları tartışarak nereye varmak istiyorsunuz; üç dinin dışında yeni bir din mi ortaya çıkartmak istiyorsunuz, yoksa Vatikan'ın sık sık dile getirdiği gibi, nihai birleşme Hıristiyanlıkta mı olacak?"

Tahmin edeceğiniz gibi tatmin edici bir cevap alamadım. "Savaş olmasın, barış olsun..." türünden bir şeyler söyledi.

Papa 2. Jean Paul da, Sen Pietro Kilisesinde, 25.6.2000 günü pazar ayininde, "Kilise ile diğer dinler arasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor" diyerek diyalog sonunda nerede birleşeceğinin adresini de vermiş oluyor.

Bütün bunlardan sonra, Vatikan'ın başlattığı "Diyalog" projesinin İslamiyet için faydalı olduğunu söyleyene kim inanır? Basiret sahibi herkes bunun Vatikan'ın sinsi bir oyunu olduğunu hemen anlıyor. Cenab-ı Hak, bilerek veya bilmeyerek böyle sinsi oyunlara alet olmaktan muhafaza etsin! Alet olanları da kısa zamanda kurtarsın! (Amin...)

Rahmetli Mehmet Oruç Abi'nin yazdığı bu müthiş kitabın içerisinde ki bu yazının sonunda ettiği dua mana anlamıyla ne kadar acı ve derin değil mi?

Küresel kapitalist sistem karmaşıklığı kaosu getirirken insanlığın sıfır noktasına ilerlemesini sağlamakta, her zerremizde hem birey olarak hem de güzel Türkiye'miz olarak kaosa ve sıfıra ilerlemeyi hissetmekteyiz.

Kapitalist sistem farkındalıklarımızı elimizden alırken, farkındalıklarımızın koordinatlarının değiştiğinin farkında olmamak köklü bir medeniyete sahip bizlerin en büyük kaybı aslında. Hepimiz bir inkâr halinde yaşıyoruz. Sıfıra gittiğimizi ve bir gün haydut devletin birinin veya haydut 'un da kendisinin bizi bulacağını bizi parçalayacağını bizi yok edeceğini bilerek yaşamak acı verici. Başımıza gelecekleri bilerek beklemek acizliğin ve aptallığın ta kendisi değil mi?

Bizi birbirimize düşürüp yok olmaya iten, hain planlar karşısında sessizliğe büründük. Din vatan ümmet millet düşmanlarının gücünden gözlerimiz korktu. Başımıza bir şey gelir diye sustuğumuz zamanlarda aslında başımıza bir şey geleceğini beklemiyor muyduk? Kendimizi kandırmaktan gücümüzün ne olduğunu unuttuk.

Papa'ya 'Papa Hazretleri' denilmesi "Her din Hak dindir" deyip, bugünkü Hristiyan ve Yahudilerin inançlarının doğru olduğunu, cennete gireceklerini topluma lanse edilmeye çalışılması bir hainlik değil midir?

Gücümüz kuvvetimiz, Allaha ve peygamber efendimize olan imanımız değil miydi? Öyleyse niye korkuyoruz...

Korkmamalıyız... Uyanmalı ve direnmeli ve savaşmalıyız... Zafer Allaha ve Resulüne inananlarındır...